

Sygn. akt I KO 6/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie A.P.

oskarżonego o przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2021 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

zawartego w postanowieniu z dnia 30 grudnia 2021 r., sygn. akt III K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2021 r., sygn. akt III K (...), Sąd Rejonowy w P., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy A. P., oskarżonego o przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że pokrzywdzoną w niniejszej sprawie jest I. F. – sędzia Sądu Rejonowego w P.

Zdaniem Sądu wnioskującego wskazane okoliczności stwarzają przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobro wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez Sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których jedną ze stron postępowania jest sędzia sądu właściwego.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii publicznej przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w G., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.